

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J.**, bývajúci v M., zastúpený JUDr. L., advokát v K., proti žalovaným: **1/ P.**, L., zastúpený JUDr. P., advokát, P., **2/ P.**, T., zastúpený JUDr. M., advokát v B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **1/ S.**, a.s. B., **o ochranu osobnosti**, o späťvzatie žaloby a odvolaní žalovaného **2/**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16 C 75/2003, o dovolaní žalovaného **1/** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2009 sp. zn. 11 Co 80/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **1/ o d m i e t a .**

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 28. novembra 2007 č.k. 16 C 76/2003-290 zamietol žalobu žalobcu o ochranu osobnosti a o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 600 000 Sk, vo vzťahu k žalovanému **1/**, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému **1/** náhradu trov konania vo výške 76 529 Sk (5 859,69 €) na účet právneho zástupcu žalovaného **1/** na jeho účet, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného **1/** náhradu trov konania vo výške 45 532 Sk (1 511,39 €), na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **1/**, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu žalobcu o ochranu osobnosti a o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000 Sk (33 193,92 €) voči žalovanému **2/** zamietol. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným **2/** účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. februára 2009 sp. zn. 11 Co 80/2008 pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanému **1/**, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí

žaloby vo vzťahu k žalovanému 1/, ako aj vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ a vedľajším účastníkom, a v tejto časti konanie zastavil. Nepripustil späťvzatie žaloby voči žalovanému 2/. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 1/ nepriznal náhradu trov konania. Potvrdil rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/. Vyslovil, že žalovaný 2/ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu súdu podal dovolanie žalovaný 1/ pokiaľ išlo o výroky odvolacieho súdu týkajúce sa trov konania. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výrokov, ktorej je žalobca povinný zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, alebo zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia spočíva len v nesprávnom právnom posúdení správne zisteného skutkového stavu. Konaním a postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konania pred súdom. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom spočíva v tom, že rozhodol na základe nesprávnej aplikácie právnej normy. Uvedol, že dovolanie proti výroku odvolacieho súdu o trovách konania je prípustné z dôvodu uvedených v § 237 O.s.p. (R 117/1999), absentuje nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia právneho posúdenia veci odvolacím súdom, ktorá skutočnosť je vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného 1/ navrhol dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti. Nežiadal náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V posudzovanej veci je nepochybné, že dovolateľ napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie

je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p., ktoré žalovaný 1/ v dovolaní nenamietal, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom skutočne došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil. Námietky dovolateľa v tomto smere sú preto nedôvodné. Treba uviesť, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu v prejednávanej veci, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Pokiaľ dovolateľ dovolanie odôvodnil aj tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojím postupom žalovanému 1/ neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd

Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, týkajúceho sa trov konania.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková